

A TAPOLCAI PLECOTUS BARLANGKUTATÓ CSOPORT 2010. ÉVI JELENTÉSE

Írta: Szilaj Rezső

Csodabogyós-barlang –Szél-lik rendszer (közös kutatási terület a Styx Barlangkutató Csoporttal) (4440-4, 4440-83)

(KDT- KTVF 19607/2007, iktatószám: 68357/2007)

2010. augusztus végén a Styx Csoporttal közösen a Csodabogyós-barlang M7-es ágában végeztünk bontást, a Niveás-ág becsatlakozásának elején. A megnyíló szűk, 8-10 mély akna a barlang egy lejjebb fekvő, már korábban is ismert részébe vezetett.

A Szél-likből, mivel itt egyelőre kutatást nem tervezünk, kihoztuk a korábban bennhagyott szerszámokat.

Vaddisznós-barlang

(4440-74)

(NyDT-KTVF 414-1/1/2009)

A barlangban jelenleg radondetektor-cserét folytatunk, a bejárat alatti teremben, két detektorral. A mérések célja a korábban egy alkalommal észlelt magas érték okának megállapítása. Elképzelhető ugyanis, hogy tórium jelenléte okozta a kiugró adatot. Az eredményekről mindeddig nem kaptunk értékelést.

Denevérészlelés:

2010. febr. 21-én 1 db kis patkósorrú denevért láttunk a bejárat alatti teremben.

November 7-barlang

(4440-77)

(KDT- KTVF 26885/2008, iktatószám: 7256/09)

Feltárás: Jan. 19-én több kisebb bontást végeztünk a barlang alsó szakaszain. (Csipkés-akna, Kilátó előtti mélyedés, Hasadék-terem teteje), de ezek nem vezettek eredményre. Egyedül a Kilátó feletti Cseppköves-hasadékban sikerült egy-öt-hat méter hosszú, északra tartó cseppköves oldalágat feltárni.

Márc. 6-án a régóta ismert Travis-folyosó alsó szintjén, a Veszéjtő nevű aknában sikerült továbbjutnia Horváth Sándornak. Ezt még 2009 elején tártuk fel, de az Omladék-teremből megnyílt jelentősebb járatok miatt abbahagytuk a kutatását. Most néhány nagyobb kő eltávolításával nyílt meg a lefelé vezető járat. Ez a felső szinthez hasonlóan hasadékjellegű, de kissé tágasabb. Három szinten helyezkednek el a néhány méter átmérőjű üregek. Több helyen is látszott folytatása a barlangszakasznak, melynek eddigi hossza min. 50 méter. A járatszakas feletti akna beomlása sajnos már a feltárás idején elkezdődött és a következő leszállás (márc. 11.) alkalmával azt teljesen

összedőlve találtuk. Mivel a hely jelenleg életveszélyes, a kutatást itt leállítottuk.

Máj. 19-én az Ács János-terem északi sarkából induló hasadék felső szintjén sikerült egy szűkület leküzdésével továbbjutni kb. 15 métert. Sajnos a vége beszűkül, de kis véséssel, úgy tűnik, tovább lehetne jutni. Kedvező, hogy a repedés nagyjából a Veszéjtő alatti, jelenleg hozzáférhetetlen járatok irányába tart.

Térképezés: Május folyamán folytattuk a barlang felmérését az Ács-terem alatti aknától a Jégverem alatti üregig és a 2009-2010-ben felmért szakasz térképét is elkészítettük, az utolsó 10 méteres hasadék kivételével. A barlang felmért hossza ezzel 417 m, mélysége 89 m, legnagyobb térbeli kiterjedése 101 méter. Ezen kívül a Déli-ágban és más kisebb oldalágakban még legalább 150 méternyi felméréstlen járat található.

A térképezés során, máj. 16-án a Hasadék-folyosóban 10,3 C°-t mértünk.

A barlang leírása: A Medvehagymás-barlang bejárata egy néhány méter mély beszakadásos eredetű töbrben nyílik. A néhány méter után egymásba csatlakozó bejáratok alatt szűk hasadékokon és aknákon át jutunk az első nagyobb üregig, ahol már kisebb cseppkőképződmények, pl. sztalagmit-kezdemények láthatók. Innen egy öt méteres aknán kell lemászni, melynek tulsó felén felmászva egy rövid, de cseppkőlefolyásokkal gazdagon díszített folyosóba juthatunk. Lefelé egy kitérő hasadékba vezet tovább a járat, amely a nemrég hegymászóbalesetben elhunyt barlangkutatóról a Mikolovits Veronika-terem nevet kapta. Ennek van egy magasba nyúló, álfenékkel leválasztott felső szintje is. A terem végéből és aljából még lejjebb lehet mászni néhány métert.

A barlang jellegében hasonlít a November 7-barlang belső szakaszához. Balatonedericsi viszonylatban ép falúnak nevezhető hasadékok alkotják, tehát döntően tektonikus eredetű. Emellett oldásnyomok is láthatók a falakon. A nagyobb mennyiségű cseppkő arra utal, hogy a mélyebb szakaszok itt is mészkőben (Edericsi Mészkő), vagy már erősen meszes dolomitban keletkeztek, de a bejárat térségében még egyértelműen a dolomit (Sédvölgyi Dolomit) a domináns.

Medvehagymás-barlang (4440-76)

(Ügyszám: KDT- KTVF31582/09, iktatószám: 9701/10)

Előzmények, kutatás: A barlang bejáratát csoportunk elődje, a Bauxit Barlangkutató Csoport bontotta ki 1989-ben. Akkor egy mindössze 5 cm átmérőjű lyukra lettünk figyelmesek, melyből érezhető huzat áramlott fel. A talajréteg átbontása könnyen ment, de lejjebb néhány méterre elszűkülő hasadék állta útunk. Egy évvel később új bejárat ásását kezdtük meg, mely 3 m-es mélységben kőtömbök között akadt el.

Figyelmünket a szomszédos November 7-barlangban végzett kutatások irányították rá újra a Medvehagymás-töbr barlangjára. Feltárásaink egyik végpontja, a Kilátó és a Jégverem térsége ugyanis becslésünk szerint már erősen megközelítette a töbröt, erre utaltak az agyagos befolyások és a Jégverembe a téli időszakban befolyó, máshol nem tapasztalt hideg levegő.

Még a tavaszi időszak folyamán Horváth Sándor megvizsgálta a Medvehagymás-barlangot és ott jelentősebb huzatot tapasztalt. A barlang végéig azonban nem jutott le, mert azt egy időközben bekövetkezett omlás teljesen elzárta. Ezután 2009. nov. 7-ig nem foglalkoztunk a barlanggal, ekkor a beomlott törmelék eltakarításával az eredeti végpontot akartuk hozzáférhetővé tenni.

Bontás közben kiderült, hogy az omlás, illetve a munka közben bekövetkezett újabb kőhullások szabaddá tették azt a nyílást, amelyen keresztül eddig csak szemlélhettük a túloldalon levő üreg egyik falát. Egy nagyobb kőtömb kiemelésével Horváth Sándornak sikerült átkúsznia rajta és egy négy-öt méter hosszú, két végén omlással elzárt hasadékba jutott, melynek alján a kövek közti üregben tűnt el a befelé jövő huzat. A kövek kimozdításával egy szűk repedés vált láthatóvá, mely mögött a bedobott kövek nagyobb üreget sejtettek. Depóhely hiánya miatt ezt még nem tudtuk járhatóvá tenni, ezért a mennyezetet a földes kitöltés megbontásával összenyitottuk a

barlang új járatát a korábbi második munkagödrünkkel, amelynek alja csak fél méterrel helyezkedett el fölöttünk. A nyíláson át már a felszínre tudtuk termelni az omladékot, így a feltárt repedés hozzáférhetővé vált. Innentől a járatrendszer szabadon bejárható volt.

2010 első felében a barlang mélypontjain több bontást is végeztünk, sajnos mindössze egy öt méteres, szűk bejáratú, nagyobb kötőmbel bezáródó üreget találtunk az északi mélyponton. A huzat azonban további feltárási lehetőségeket ígér.

Tavaszi folyamán került sor a térképezésre, egyelőre csak poligonzsinórral. **A járatok hossza felmérésünk szerint 116,5 méter, mélysége 31, 5 méter.** Fotódokumentáció is készült a barlangról.

Hőmérsékletmérés: febr. 21. Mikolovits-terem felső része: 9,7 Celsius

Tapolcai-tavasbarlang

(4450/1)

(KDT- KTVF 31579/09, iktatószám: 9710/10)

A Tavasbarlangban folytattuk a radondetektorok cseréjét az ATOMKI részére. Három helyen folyik mérés a barlangban: az irodahelyiségben, a Batsányi-teremben levő rácsnál és a csónakázó járat fordulójánál található kuszodában (Telefonfülkék). Az eredményekről mindeddig nem kaptunk értékelést.

Tapolcai Kórház-barlang

(4450/2)

(KDT- KTVF 31580/09, iktatószám: 8444/10)

November folyamán Horváth Sándor és Mészárosné Hardi Ágnes három bejárást és ezek során két kisebb bontást végzett a Tavas-ágban. Ezek során megállapították, hogy a járatban jelentős behúzó légáramlás érezhető, ami a végponti omladékban tűnik el. Az omladékot megbontva egy viszonylag stabilnak látszó mennyezetszakasz került elő. Ez alatt kutatva tovább dec. 28-án egy öt méter hosszú oldott járatba sikerült bejutnia a bontócsapat legvékonyabb tagjának. A huzat ennek végéből érezhető, a feltárást itt mindenképp érdemes folytatni.

A másik, a Tavas-ág elején megkezdett kutatási helyen a szűk járat egy falnál, valószínűleg a levezető lejtakna falánál végződött.

II. 21-én a Tavas-ág első terménél 13,2 C°-t mértünk, a Törpék termében pedig 15,6 C°-t.

Plecotus 1-barlang

(4450/6)

(KDT- KTVF 31581/09, iktatószám: 9695/10)

A barlangban ez év május 21-23-án a Plózer István Vízalatti Barlangkutató Szakosztály bevonásával végeztünk bontási munkákat. Ezek során a lejárat kút alján a vízszintes szakasz korábbi omlások miatt elszűkült lejárata lett kitágítva a törmelék és a korábbi depó egy részének eltávolításával. A kitermelt anyag konténerben hulladéklerakóba lett szállítva.

A búvárok mérései alapján kiderült, hogy a járatok végén levő pocsolya hőmérséklete megfelel a Tavasbarlang vizében mért értékeknek (18-20 Celsius), illetve némi vízmozgást is tapasztaltak.

Berger Károly-barlang (4450-3)

(KDT- KTVF 13688/2007, iktatószám: 44914/2007)

Feltáró kutatás: A Berger Károly-barlang első, dr. Horváth Tiborról elnevezett termének a keleti végét február közepén kezdtük el bontani. Három műszak után másfél méter mélységben elértük a terem eddig omladékkal takart, aláboltozódó szakaszát, majd innen lefelé újabb másfél méterre egy kuszodát, melyet egy-két kiöblösödés tagol. A jobboldali ág végét homokos kitöltés zárja le, a lebújóval induló bal oldaliét pedig egy öt méter mély, keskeny hasadék. A hasadék mélyéről jól érzékelhető volt a huzat. A járat oldalfalain és helyenként az aljzaton is dús fehér kristálybevonat látható, míg a mennyezetet agyagos oldási maradék borítja. Érdekesek a hasadék lejárata mellett látható, bekérgeződött gyökérmaradványok és a fehér penészszerű bevonat. A járatok összhossza 35 m.

A lefelé vezető hasadékon (Sárkányfej-akna) két műszaknyi véséssel sikerült lejutni és egy homokkal erősen feltöltött, elszűkülő kuszodát találtunk. Ennek talpától kétméternyire, egy vízszintes repedésen keresztül sikerült bejutni egy az előzővel párhuzamos hasadékba. Ennek alján egy eltömődött járat látszik, déli végének tetejénél egy aknába lehetett átlátni. A vízszintes repedés tovább is folytatódik, de bontás nélkül nem járható. Benne egy harmadik hasadék bejárata is megfigyelhető.

Ápr. 5-én az említett második hasadék végén látható akna bejáratát Horváth Sándornak és Szilaj Rezsőnek sikerült annyira kitágítania, hogy lejutottak az alsó szintre. Itt északra és délre egyaránt elszűkülő, eltömődött járat vezetett. Dél felé sikerült átbontanunk a szűkületeket és egy jelentős méretű termet találtunk, pontosabban egy hatalmas terem beomlott, de így is látványos maradványát, amely félkörben veszi körül a központi omladékhegyet. A terem hossza becslésünk szerint eléri a húsz métert, a megmaradt járatszélesség 4-5 méter. A félkör belső oldalát hatalmas réteglapdarabok alkotják, a fal melletti íven kristályokkal borított agyagos aljzat húzódik. A barlang délnyugati sarkához egy néhány méteres folyosó csatlakozik, melynek alját kalcitokkal bélelt tó tölti ki. A terem a megtalálás napjáról a Húsvét-terem nevet kapta.

Ápr. 5-én az előző napi csapat Mészáros Istvánnal kiegészülve tért vissza a terembe. A bejárat kuszodától a legközelebbi kőtömbökig egy ösvényt jelöltünk ki, a képződmények védelme érdekében. Horváth Sándor elkezdte a fotódokumentálást, ketten pedig a továbbjutási lehetőségeket vizsgáltuk. Az omladék ÉNY-i végén még kb. 10 métert sikerült előrejutni, végül egy kőtömbnél elakadtunk. Ettől északra K-NY-i és erre merőleges kúszójáratokból álló rendszert találtunk, melynek déli végén egy kisebb, ugyancsak felszakadozott termecskét fedeztünk fel. Ezen rész összhossza 20-30 méter.

A nagy omladékhegy tetején Horváth Sándor kb. 10 méternyi kúszójáratot talált, a déli oldalon pedig két fülkét tártunk fel az omladékban, illetve az omladék aljánál a boltozat kiszélesedése alatt. A feltárt részek többsége meglehetősen szűk, tektonikusan preformált (É-D-i hasadékjáratok). A Húsvét-teremben is kimutathatók a korábbi repedéshálózat nyomai. Az új szakasz a Berger-bg. többi részétől képződményeivel is elüt, ugyanis itt a szokásos ásványokon kívül látványos állóvízi kiválások is láthatóak. (szegfűkalcit, megvastagodott kalcitlemezek, karfiol). Lehet, hogy a tó alján egy karácsonyfa is található, de ez a víz alatt, kristályokkal fedve van és így biztosan nem ismerhető fel.

A feltárt részek összhossza kb. 150 méter.

Szept. 1-én, a Sárkányfej-akna alján húzódó rövidebb járatban Horváth Sándor egy felfelé vezető, nagyrészt kalcitkéreggel fedett nyílást figyelt meg. A kéreg áttörésével új járat nyílt meg, melynek déli ága egy legalább 30 m hosszú, alján tóval kitöltött folyosóba vezetett. Ezt a folyosót rendkívül gazdag kalcitkristályos kiválás borítja be. Eleje a felfedező (Horváth Sándor,

Mészárosné Hardi Ágnes) lábába fúródó kalcitűk miatt a Vértüdő nevet kapta, a tó pedig a Titkok tava nevet. A járatrész kb. 50 méteres.

A következő napokban a jelentősebb méretűnek bizonyult északi járatot kutattuk (Horváth Sándor, Szilaj Rezső). Egy szűk hasadék után szélesebb, de lapos, homokos aljú kuszodát bontottunk át, mely egy alacsony terembe vezetett. Itt balra kanyarodva hamarosan egy járható méretű hasadékba (Kavicsos-hasadék) másztunk fel, majd a következő napon ennek végénél egy nagyobb terembe sikerült bejutni Mészáros István, Szittner Zsuzsanna). A terem keleti oldalát hasadékokkal tagolt omladéktömbök alkotják. Alja kristályokkal fedett ezért a Kristálysétány nevet kapta.

Ellenkező irányba (É-ra) indulva az átbontott kuszoda után egy, a járat bal oldalából nyíló repedésen át nagyobb, legalább 10 m hosszú terembe értünk. (A lehallatszó autózaj miatt a Berregő-terem nevet kapta.) Ennek délnyugati végéhez egy szűkület után állva járható, lapítóban végződő folyosó csatlakozik, bejárattal szemközti, hosszanti oldalából pedig kőtömbök között átmászva egy omladékkal két részre osztott teremhez jutottunk. (Kőbabás-terem) A kutatás idő hiányában ezen a ponton abbamaradt, bár több szabadon bejárható kuszoda és hasadék becsatlakozása is megfigyelhető volt.

Szept. 14-én a Titkok tavának végénél egy szűkület átvésésével egy kalcittal borított, lapító jellegű terembe jutott be Mészáros László, Mészárosné Hardi Ágnes és Horváth Sándor, ahol két újabb, kristályokkal bélelt tó várta a felfedezőket. Innen egy alacsony folyosón keresztül két, felső járatokkal is rendelkező kürtő és egy részben beomlott, de még így is jelentős méretű terem érhető el. Utóbbi az omlás két részre osztja.

A Titkok tavához vezető folyosón Horváth Sándor egy szűk nyílást vett észre, mely mögött jól látszott a folytatás. Rövid bontás után mintegy 50 méternyi, nagyobb fülkékkel tagolt, képződményekben gazdag járat tárult fel.

A Kőbabás-teremhez csatlakozó, korábban feltáratlanul hagyott barlangszakaszok felderítése is megtörtént szept. 25-én (Horváth Sándor, Mészáros István, Szilaj Rezső, Szittner Zsuzsanna, Tinn József). Több kisebb kuszoda és fülke feltárása mellett a legjelentősebb itteni eredményeinket egy nagyobb, Gádoros Miklósról elnevezett terem feltárása, egy hasadéklabirintus és két, egymással oldott járatral összekötött, termeket is tartalmazó hosszú hasadék bejárása jelentette. (Utóbbi első szakasza az Idegjárat.)

Az elejét egy keskeny hasadék jelentette, melynek bejáratától korábban idő hiányában visszafordultunk. Nov. 26-án Horváth Sándor, Mészárosné Hardi Ágnes, Piri Attila és Szilaj Rezső térképezési munkát végzett a Berregő-terem - Ideg-járat közti szakaszokon, melynek végeztével folytatták a járat felderítését. Ennek elejét egy keskeny hasadék jelentette, melynek bejáratától korábban idő hiányában visszafordultunk. A hasadék után szélesebb, több repedés összeolvadásával keletkezett járatba jutottak, mely végül egy tágas terembe torkollott. A terem aljának nagy részét tekintélyes méretű, a későbbi mérés szerint 23 m átmérőjű, több méter mély tó (Barlangfüdő) foglalja el. Túoldalára – részben vízben gázolva – átjutva egy lapítóba lehet felmászni, ezen át pedig egy újabb, még az előzőnél is valamivel nagyobb (min. 25 méteres) tó (Nyugalom tava) aláhajló partjához juthatunk.

Nov. 28-án folytattuk a feltárást, bontásra most sem volt szükség. A két tó közötti lapítóban délies irányba haladva kisebb vízállásokhoz jutottunk, majd két egymáshoz szűkülettel kapcsolódó hasadékban kellett hol fel-, hol lemászni. Vizes-hasadék, Vasas-hasadék) Végül egy nagyjából párhuzamos járatokra bomló, labirintus jellegű szakasz következett, alján sok helyen vízzel. Ebből idő hiányában és a fáradtság miatt visszafordultunk. (Horváth Sándor, Piri Attila és Szilaj Rezső.

A feltárt részeken talált két tó (Nagy-tavak) ismereteink szerint a legnagyobb vízfelületű a magyarországi barlangi tavak közül. Sajnos jelentősebb továbbvezető járatot nem láttunk a vízből, esetleg a tavak legalján lehet ilyen.

Érdekes lelet a második tó partján talált csontváz-csoport, mely néhány arasznyi méretű kígyó vázából áll. Hasonló csontvázakat és kígyómúmiákat később még több helyen találtunk a tavak környékén.

Dec. 5-én Berregő-teremből északi irányban egy hasadékrendszert talált Mészáros István és Szittner Zsuzsanna, amely egyik ponton becsatlakozik a Gádoros-terem mellett húzódó üregsorba. A becsatlakozás helyétől tovább kutatva északra Mészáros István és Szilaj Rezső további, helyenként elég jelentős méretű hasadékokat tárt fel, melyek egy nagy, 30 méteres hosszúságot elérő lapos terembe vezettek. Ez az alján látható mészszerű fehér kupacokról a karbidos terem nevet kapta. (Természetesen nem karbidról, hanem huntitról, vagy hidromagnezitről van szó.) Jelentősek a terem kalcitkristály és egyéb kiválásai is. A teremhez számos járat is csatlakozik, ezek azonban vagy járhatatlanná válnak, vagy visszatérnek bele.

Dec. 18-án a Nagy-tavak térségében kutattunk. Az innen délnyugatra vezető járat végét sikerült összekötnünk egy kisebb tavon keresztül a délre elhelyezkedő, részben már ismert labirintussal (Keleti-labirintus), illetve egy erősen kristályos, párhuzamos oldalágat fedeztünk fel, amely visszavezetett a tavakhoz. Ebben egy kb. 20 cm-es kígyómúmiát is találtunk, ezért a Kígyóság nevet kapta. Feltárók: Mészáros István, Mészárosné Hardi Ágnes, Szilaj Rezső.

A Bakonyi Barlangkutató Egyesületek Szövetségével közösen szervezett kutatások során 2010. dec. 28-án a Karbidos-terem végéből jobbra nyíló szűkebb járatok átkutatásával egy nagyobb, nagyrészt állva járható folyosóba jutottunk, aminek a falait alul két oldalról cseppkőoszlop sor díszíti (Cseppkő-galéria). A folyosó vége egy 15-20 méter átmérőjű kraterszerű terembe (Álmok terme) torkollott, melynek alján néhány méter átmérőjű tó kélik. A teremben rendkívül gazdag és változatos kiválások (borsókövek, kalcit, aragonit, esetleg gipsz) láthatóak, valamint jelentős méretű cseppkőképződmények is. A terem felső részébe több kisebb járat is betorkollik, de ezek hamarosan elszűkülnek. A feltárók: Németh Róbert, Romhányi Balázs, Szilaj Rezső.

Az ide bevezető folyosó falán egy nyíláson át egy másik nagyméretű terembe (Hőforrás-terem) is beláttunk, azonban a fal áthajlása miatt ide csak másnap sikerült kötélletrán beereszkedni. Ekkor 200 m vezetőzsinórt is kihúztunk a Karbidos-teremhez vezető hasadék elejétől kezdve, hogy a további felesleges taposást elkerüljük.

A második üreg alján két kisebb tavacska található, az egyikben egy melegvíz-feltöréssel. A legalább 30 °C-os víz egy csövön jön fel és el is tűnik a kövek között. A tó és a tóból nyíló melléküreg alatt vízzel kitöltött járat látszik lefelé 10-11 méter mélységig. A teremben itt is számos, kristálykiválás látható, főként sárgás színű borsókövek. A feljebb nyíló mellékjáratokban itt sem sikerült jelentős hosszban továbbjutni.

Az újonnan talált járatokra a szűk repedésrendszer, és a közötté elhelyezkedő nagyobb, felszakadozófélben levő termek jellemzőek. Nagy felületeket borítanak be a kristályok. A már megszokott borsókövek, fehér földes lerakódások, vaskiválások és megkövesedett gyökérszerűségek mellett kis heliktitek, kalcitlemez-halmok, karácsonyfák és tapolcai viszonylatban szokatlan méretű (10-20 cm-es) álló és függőcseppkövek is megtalálhatók. Utóbbiak az Álmok termében elérik a méteres nagyságrendet is. Rendkívül gyakoriak a borsókőoszlopok (logomitok). A Titkok tóának folyosóját állóvízi kiválások (kalcitűk, karfiolok stb.) borítják, hasonlóan a tavasszal talált Húsvét-termi tóhoz.

Dokumentáció: A barlang jelentősebb részeiről fotódokumentáció készült. Elkezdtük a járatok térképezését is. Egyelőre csak a főbb járatirányok poligonját készítjük el, a barlang kiterjedésének és a járatok kapcsolatainak tisztázása érdekében. Eddig 900 métert mértünk fel, illetve vázlatosan még kétszáz métert a Nagy-tavak és az Idegjárat vége között.

Eddig a következő részeket mértük fel: Horváth-terem - Sárkányfej-akna - Húsvét-terem, Sárkányfej - Berregő-terem, Kavicsos-hasadék - Kristálysétány, Berregő-terem - Kőbabás-terem - Idegjárat, Berregő-terem - Gádoros-terem bejárat - Karbidos-terem - Forrás-terem

Hőmérsékletmérések: 2010-ben is folytattuk a 2002-ben elkezdett mérésorozatot a barlang négy pontján. Ehhez tizedfokos beosztású hőmérőket használtunk

Az idei adatok sajnos nem adnak ki összefüggő mérésort, hiányoznak a nyári-őszi mérések. Az ennek ellenére is megállapítható, hogy a hőmérséklet-változások a korábbi évekhez

hasznóak, azaz tavasszal hűlést, ősszel melegedést figyelhetünk meg.

Hőmérsékletmérések a Berger Károly-barlangban 2010 (Celsius)

Dátum	Horváth-terem	Keszler-terem	Piedl-terem	Plózer-terem
január 24.	16,6	16,25	17,2	17,4
január 30.	16,6	16,3	17,2	17,3
február 14.	16,6	16,2	17,05	17,3
március 7.	16,6	16,2	16,9	17,2
március 20.	16,6	16	16,8	17,2
március 27.	16,5	16	16,7	17,2
április 6.	16,1	15,9	16,4	17,1
április 18.	16,3	15,7	16,55	17,2
szeptember 17.	15,8			
szeptember 25.	15,8			
október 1.	16			
október 8.	16,1			
november 26.	16,6			
november 28.	16,5			
december 19.	16,7			
december 28.	16,8			

Egyéb mérések: Húsvét-terem, vízhőmérséklet, ápr. 17: 18,9 Celsius
 Titkok tava utáni lapító, szept. 17: 21,2 Celsius
 Barlangfürdő, vízhőmérséklet, dec. 4: 21,2 Celsius

Tapolca, 2011. febr. 14.